

Padmasambhawa

ESENCJA MĄDROŚCI USTNYCH WYJAŚNIEŃ STANÓW NA ŚCIEŻCE

Esencja Serca Padmasambhawy
Według Praktyki Serca
Guru Dordże Drakpo Tsel,
Potężnego Gniewu Wadźry

przełożył Jacek Sieradzan

Kraków 2123
w Roku Ognistej Myszy

WSTĘP

Poniższy tekst, Lamrim Jeszie Njingpo, został spisany przez partnerkę Padmasambhawy, Jeszie Tsogyal. W XIX w. odkryli go i odcyfrowali Działjang Khjentse Wangpo i Czogjur Lingpa. Należy on do czwartego cyklu zdumiewającego zbioru nauk, znanego jako Cztery cykle sadhany guru. W swoim Kluczu, który otwiera sto drzwi do realizacji, Działmgon Kongtrul opisuje linię tych czterech cykli:

Mówiąc ogólnie, zewnętrzne, wewnętrzne, tajemne i najgłębsze Cztery cykle sadhany guru jako pierwszy otrzymał Padma Osel Dongak Lingpa. Później, osobistym przeznaczeniem Czogjura Lingpa stało się odkrycie Barczie Kynsel itd., a następnie wprowadzenie tych nauk z term jako doskonale godnych zaufania, dzięki połączeniu matki i dziecka, tak jak dwie rzeki łączą się w jedną.

Lamrim Jeszie Njingpo należy do czwartego z czterech cykli, najgłębszego cyklu gniewnej formy Padmasambhawy, Dordże Drakpo Tsel czyli Potężnego Gniewu Wadźry'. Lamrim Jeszie Njingpo został - według Życia i nauk Czogjura Lingpy Orgjena Tobgjala Rinpocze - odkryty w następujący sposób:

Czogjur Lingpa ponownie udał się w podróż do Dege we wschodnim Tybecie, teraz już jako wielki lama. Wszyscy uważali go za ucieleśnienie Guru Rinpocze. Był kimś, kto sprowadza wielki pożytek dla ludzi. W owym czasie został zaproszony do klasztoru Dzongsar, skąd wyruszył do Rongmey. W Rongmey, Khjentse Rinpocze i Czogjur Lingpa posłali po Działmgon Kongtrula. Czogjur Lingpa powiedział do Khjentse: 'Zostanie odkryty cenny skarb termy, ale musisz zaważać króla Dege'. Khjentse Rinpocze napisał list i król Dege przybył wraz z wieloma naczelnikami, wypełniając teren końmi i ludźmi. Wszyscy udali się do Karmo Taksang. Na końcu miasta znajdowała się duża jaskinia, gdzie Guru Rinpocze objawił się w gniewnej formie Dordże Drollo. Tam Czogjur Lingpa zaśpiewał wiele pieśni i powiedział: 'Teraz wydobędę kilka term. Jeśli wszystko będzie przebiegać pomyślnie, będę miał coś do zrobienia w Tybecie'. Nawet Khjentse Rinpocze był zdziwiony i zaśpiewał wiele pieśni. Czogjur Lingpa powiedział wszystkim, aby recytowali mantrę Wadźra Guru i modlitwę Dusum Sandzie. Powiedział: 'Jeśli troje z nas pracuje razem, możemy naprawdę coś zrobić'. Udając się do miejsca, gdzie znajdował się skarb termy, Czogjur Lingpa Rinpocze położył na drzewie sosny

notatkę, mówiąc strażnikowi termy, aby mu ją podał. Następnie podeszli do skały. Czogjur Lingpa otworzył skałę i do połowy wyciągnął wadżrę, a następnie wyjął pudełko z termą i pozwolił każdemu podejść i dotknąć go swoją głową. W środku znajdował się tekst Lamrim Jeszie Njingpo.

Wkrótce po odkryciu tekstu, Dziamjang Khjentse Wangpo nauczał go szczegółowo. Najpierw prezentował zarys tekstu, który płynął z jego rozległego urzeczywistnienia. W Kluczu, który otwiera sto drzwi do spełnienia, Dzimagon Kongtrul powiada:

Najbardziej tajemny cykl dla urzeczywistnienia guru w formie Potężnego Gniewu Wadźry, został odkryty przez [Dziamjanga Khjentse Wangpo i Czogjura Lingpę] w Rongmey Karmo Taktsang. Z tego cyklu Wszzechwiedzący Guru [Dziamjang Khjentse Wangpo] odcyfrował tylko Lamrim Jeszie Njingpo, podczas gdy inne cykle nauk były wówczas niedostępne.

W Wyjaśnieniu aspektów pomyślnej melodii [będącej obszerną biografią Czogjura Lingpy], Kyncziok Gjurma Tenpe Gjaltzen, druga inkarnacja Czogjura Lingpy, wyjaśnia:

Trzydziesta pierwsza terma, cykl tajemnej sadhany Dordże Drakpo Tsel, została odkryta po lewej stronie Tajemnej Jaskini w Karmo Taktsang, po złamaniu trzynastu pieczęci. Jednak z powodu okoliczności nie mogła zostać w całości spisana. Tym niemniej, Czogjurowi Deczien Lingpie udało się odkryć Lamrin Jeszie Njingpo, będącej czymś więcej niż sto ładunków nauk z term. Jako sama istota tantr, oświadczeń i wyjaśnień, stanowi podstawę nauczania wszystkich skarbów z term w ogólności, a Czterech cykliów sadhany guru w szczególności. Padma Osel Dongak Lingpa (= Dziamjang Khjentse Wangpo) odcyfrował ją z żółtego pergaminu, a Czime Tennji Jungdrung Lingpa (= Dziamgon Kongtrul Lodro Thaje) napisał do niej komentarz. W ten sposób ustanowił tradycję wyjaśniania i studiowania tych głębokich nauk, które niweczą samsaryczną egzystencję już samym dźwiękiem swej nazwy, powodując dojrzewanie nieuwarunkowanej uważności, kiedy studiuje się je i rozmyśla nad nimi, i które - po zastosowaniu jej w praktyce - obdarzają owocem stanu buddy. Komentarz również stanowi naukę termy, która powstała z poszerzenia wzniosłej mądrości, a zwykła osoba, bez względu na to, jak by nie była uczona, nie byłaby w stanie napisać takiej książki.

W Sznurze klejnotów Tekcziok Tenphel, trzeci tulku Neten Czokling, podsumował to następująco:

Cykl tajemnej sadhany Dordże Draktsel został odkryty przez Czogjur Lingpę jako jego trzydziesta pierwsza terma, z lewej strony Tajemnej Jaskini w Czime Taktsang, lecz wskutek braku pomyślnych okoliczności, nie spisano jej w całości. Tym niemniej, Czogjur Lingpa wyjął termę Lamrim Jeszie Njingpo, a Dziamjang Khjentse Wangpo odcyfrował ją z żółtego pergaminu. Natychmiast po odcyfrowaniu, ta głęboka nauka, którą wyjaśnił Dziamgon Rinpoche [Lodro Thaje], została dwukrotnie szczegółowo wyjaśniona przez wszechwiedzącego Dordże Zidzi (= Dziamjanga Khjentse Wangpo). [Później Dziamgon Kongtrul] udzielił przekazu do komentarza Rozchodzenia się światła mądrości, jak również cztanego przekazu (lung) w połączeniu z wyjaśnieniami rdzennego tekstu i komentarza.

Sam Padmasambhawa w następujący sposób opisał Lamrim Jeszie Njingpo:

Ta esencja pojazdów przyczyny i rezultatu,
Przed wszystkim zaś sedno realizacji trzech sekcji
Wewnętrznych tantr, wiążących podstawę ze ścieżką,

Sprawia, że porzuca się powierzchowne splamienia i ich tendencje.
Urzeczywistnia rezultat i szybko spełnia pożytek swój i innych.
Dlatego pozostaje ona w zgodzie ze innymi, mimo iż wznosi się ponad nie.

Ta ścieżka istoty mądrości, skrót wszystkich [ścieżek],
Jest magicznym środkiem urzeczywistnienia rezultatu.
Samo tylko ujrzenie jej powoduje otrzymanie wielu błogosławieństw.
Słyszając o niej, rozumie się znaczenie,
A doświadczenie i realizacja pojawiają się spontanicznie.
Jeśli praktykuje się ją bez rozproszenia przez sześć miesięcy,
W sposób naturalny zmanifestuje się mądrość trzech wadźry.

Ponieważ Samantabhadra, Wadźrasattwa i Padmakara
Są ostatecznie nierozdzielni i spontanicznie całowici jako jedno,
Jestem podstawą emanacji dla wszystkich niezliczonych tantr,
Istotnego znaczenia i ustnych wyjaśnień.

Jednak w najrozmaitszy sposób magicznie przejawiam swoje czyny,
Wyłaniając się w niezwykle sposób w Dhanakośi lub rodząc z łona itp.
Aby prowadzić uczniów na kontynencie Dżambu.

Pan Amitajus jako Maratika a Śri Heruka jako Janglesho
Obdarzyli mnie naturalnym dźwiękiem dharmaty,
Tę jedyną kwintesencją wszystkich ustnych wyjaśnień.

Gdyby Garab Dordze, Śri Simha, ośmiu vidjadharów
I wszyscy najwyżsi siddhowie, od których otrzymałem nauki,
Prowadzili z sobą wielką dyskusję na temat Dharmy,
Nie byłoby innego podręcznika, oprócz tego, który gromadził by ich
realizacje.

We wszystkich krajach: Uddijanie, Indii, Tybecie i gdzie indziej,
Jest to bezbłędne, streszczone znaczenie
Wszystkich nieskończonych, głębokich i rozległych kół Dharmy,
Takich jak: guru joga, dzogchen, [praktyka] Awalokiteśwary i osiem sadhan.

Krótko mówiąc, poza tym nie ma żadnego ostatecznego wyjaśnienia.
Wyrażonego w kilku słowach, obejmujących jednak to wszystko,
Co należy wyrazić, łatwych do zrozumienia i wygodnych w praktyce.
Nie bazując na niczym innym, ukazuje doskonałą ścieżkę dla wszystkich.

Oto rozbrzmiewająca z siebie tantra dharmaty, niezniszczalna istota,
W przestrzeni świetlistości pięciobarwnego thigle w moim sercu,
Tutaj znajduje się ścieżka, którą przemierzali buddowie trzech czasów.

Eric Pema Kunsang

ESENCJA SERCA PADMASAMBHAWY WEDŁUG PRAKTYKI SERCA GURU DORDŽE DRAKPO TSEL POTEŻNEGO GNIEWU WADŻRY

Pokłon Dordże Drakpo Tsel, Potężnemu Gniewowi Wadźry, ucieleśniającemu Trzy Korzenie.

Istota wszystkich buddów trzech czasów, najwyższy monarcha wszystkich posiadających moc vidjadharów, wszechobejmujący pan oceanu łagodnych i gniewnych jidamów, szef zgromadzonych wszystkich daków i dakiń, wielka istota, która swoim splendorem zaćmiewa wszystkich strażników Dharmy i wyniosłe siły egzystencji, jest sławna w nieskończonych krainach nauczycieli trzech kaji jako Mahaguru Padmasambhawa.

Zaproszony przez inkarnację Mańdziuśri, podtrzymującego Dharmę króla Trisong Detsena, przybył do tej ośnieżonej krainy Tybetu, sfery szlachetnego, Wielkiego Współczującego. Majestatyczną pieczęcią swego nadzoru objął wszystkie złośliwe siły elementalne, wznosił potrójnie Niezmienną i Spontanicznie Doskonałą Świątynię, pałac z gompami i rozrzucił kwiaty poświęcenia. Wprowadził wielką tradycję wyjaśniania i praktykowania wszystkich nauk Buddy, a w szczególności obrócił niezliczoną ilość Kół Dharmy tantr, nauk i wyjaśnień wadźrajany.

Osobiście odwiedził wszystkie święte miejsca: ośnieżone góry, jaskinie i jeziora, pobłogosławił je i uktył niezliczoną ilość nazwanych i nienazwanych skarbów. Dzięki temu jego niezmierna dobroć przeniknęła cały Tybet, zarówno centralne jak i okoliczne kraje, i pozostanie aż do ostatniego dnia ostatniej epoki w przyszłości. SAMAYA.

Wówczas nadszedł czas, kiedy dojrzały rezultaty wypaczonych dążeń, jakie podejmowano w wielu żywotach. Pojawiły się one jako wrogo nastawieni ministrowie o złych umysłach i królowa Margjenma, angażujący się w najgroźniejsze wypaczone myśli i czyny. W obecności króla powiedzieli:

- Ten czarownik z pogranicznego kraju Mon zwodzi cię, królu, wszelkimi rodzajami oszustw, sztuczek i złudzeń optycznych. Najgorsze jest to, że pozbawi cię życia buntu ludu, rzuci oszczerstwa na króla, ministrów i królowe.

Na oczach wszystkich trzeba go więc wrzucić do rzeki.

Kiedy nalegali na króla, mówiąc te słowa, władca posmutniał i szczegółowo opowiedział Guru Rinpocze historię, jaka się kiedyś wydarzyła. "Co byś z tym zrobił?", spytał. Łzy popłynęły królowi z oczu i na krótko stracił przytomność z powodu silnego oddania. Kiedy powrócił do zmysłów, Guru Rinpocze zaśmiał się i z promiennym uśmiechem powiedział nieustraszoną głosem ryczącego lwa:

- Wielki królu, nie powinieneś czuć nawet najdrobniejszego przygnębienia.

Poprzednio Mara i tirthikowie również próbowali skrzywdzić doskonałego Budę, lecz zamiast wyrządzić choćby najdrobniejszą krzywdę Trzem Klejnotom, mogli jedynie ujawnić jego najwyższe, oświecone właściwości. Podobnie jest ze mną. Ponieważ opanowałem umysł, mogę przekształcić zjawiskowy świat w to co zechę. Ponieważ zrealizowałem niezniszczalną formę tęczowego ciała, cztery elementy nie mogą mi wyrządzić nawet najdrobniejszej szkody. Nawet gdyby wszystkie trzy światy powstały przeciwko mnie, pandita z Uddijany i sukcesor wszystkich zwycięskich i bodhisattwów trzech czasów posłużą tylko pomocą w ujawnieniu moich najwyższych cudownych mocy, i z pewnością nie znajdą żadnej sposobności,

by wyrządzić mi szkodę lub choćby wstrząsnąć czubkiem mego włosa.
Kiedy Guru Rinpocze mówił w ten sposób, wielki król poczuł głębokie oddanie i ucieszył się. Zrobił wiele pokłonów i zwrócił się [do Guru] z poniższym błaganiem:

Jakże wspaniały, Guru nirmanakaji!
Nie ma żadnego oszustwa
Bez względu na to, jakie słowa wadźry wypowiesz,
To ponieważ jesteś ucieleśnieniem wszystkich mistrzów,
Wielkim panem obejmującym ocean jidamów,
I przywódcą zgromadzenia dakiń,

Okiełznaj, proszę, ministrów o złych umysłach
Wspaniałą mocą swego współczucia,
Abyśmy my, twoi oddani uczniowie,
Cieszyli się i odczuwali inspirację, a ta cenna Dharma
Buddy, Dharmy i sanghi - mogła rozkwitnąć.

Ponieważ król wypowiedział swe błaganie w ten sposób, guru radośnie obiecał: "Zrobię to!" W środku dziewięciu regionów Tybetu i Kham, na dziedzińcu Samotnej Złotej Świątyni w Chwalebnym Samye, wszedł w samadhi, które uspokaja hordy Mary.

Wówczas, na środku wielkiego dziedzińca, pośród zgromadzonego tam jego orszaku - panditów, tłumaczy, mnichów, mantrików, króla, ministrów, królowych i zwykłych poddanych - guru, siedząc, wykonał miliony niepojętych i wspaniałych pokazów, aby okiełznać istoty zgodnie z ich potrzebami. Ujawnił np. niewidzialność [swego ciała], przemianę w płonący ogień, dokonał trzęsienia ziemi, zmanifestował łagodne i gniewne bóstwa wraz z ich orszakami, i wypełnił niebo podobnymi do grzmotów dźwiękami mantr.

W owym czasie, wszystkie klasy mar zostały okiełznane i straciły siły wyrządzania szkód. Moc ufności całkowicie zakorzeniła się u istot pośrednich i tych, które nie mają zaufania do Dharmy. Ufność tych ostatnich wzrosła nawet bardziej: zapragnęły pić nektar jego słów. Wszyscy ludzie, których umysły dojrzały, osiągnęli najwyższe siddhi wyzwolenia, a wyzwoleni osiągnęli stan urzeczywistnienia samego Guru Rinpocze, w którym orszak jest nieoddzielny od nauczyciela.

Dzięki tym wspaniałym i niepojętym czynom, Jego Wysokość król poczuł jeszcze większą ufność i oddanie. Zwłaszcza wtedy, kiedy Guru Rinpocze przebywał w świątyni Lśniącego Turkusu, w połowie opowieści o Samye, myśląc o przyszłych uczniach w epoce degeneracji, król ułożył na złotym talerzu mandali lśniące stosy cennych turkusów, przypominające ogromne, promienne gwiazdy. Król i księżęta wykonali niezliczone pokłony, i wraz z inkarnowanym tłumaczem Wajročzaną i mną, która byłam jego duchową partnerką, zwrócili się z poniższym błaganiem:

Jesteś w pełni doskonałym ciałem, mową, umysłem, właściwościami i aktywnościami
Wszystkich buddów i ich synów dziesięciu kierunków i czterech czasów.
Lotosowe ciało wadźry, nieskalane przez łono,
Mahaguru, skłaniamy się do twoich stóp.

Obrońco równy wszystkim buddom,
Twoja dobroć wobec istot w Krainie Śniegów, jest niezmierna.
Zwłaszcza dla nas, zgromadzenia króla i sług,
Nie istnieje żaden inny klejnot w koronie.

Twój specjalny pokaz wielkich cudów
Okiełznał nieczyste hordy Mary.
Wznosząc w dziesięciu kierunkach zwycięski sztandar nauk Buddy,
Sprawiłeś, że dojrzały i uwolniły się umysły szczęśliwców,
Których wprowadziłeś i ugruntowałeś na ścieżce do oświecenia.

Pożytek, jaki przynosisz każdemu, kto jest z tobą związany,
Jest niepojmowalnym cudem, tak więc zasługą jaką zgromadziliśmy, musi być
ogromna.
Kiedy jednak w przyszłości pojawi się epoka degeneracji,
Nagromadzenie załogi okaże się niewielkie, a siły zła ogromne.

Z pomocą demonów przemocy, które widzialnie opanowały ludzkie serca,
Buddyzm, dzierżawcy doktryny i szczęście czujących istot -
Zostaną zdewastowane i zniszczone,
A zarazem powstaną złe epoki dżumy, głodu, wojny i konfliktów.

Ponieważ nie będzie innego schronienia, oprócz ciebie, guru.
To kiedy ten ocean cierpienia zaleje Tybet i Kham,
Prosimy, abyś obdarzył nas swoją dobrocią.
Dla dobra nas samych i przyszłych uczniów,
Obdarz nas kwintesencją wszystkich głębokich i rozległych wyjaśnień,
Które na pewien czas poskramiają zewnętrzne i wewnętrzne mary,
Bez wysiłku spełniając cztery aktywności
I ostatecznie stanowią metodę osiągnięcia bhumi Niezrównanej Mądrości,
Świetliste ciało pięciorakiej esencji.

Kiedy skończyliśmy błagalną mowę, Guru Rinpocze w jednej chwili
zamanifestował się w postaci vidjadhary Dordze Drakpo i udzielił nam
inicjacji i ustnych wyjaśnień. Następnie, chcąc całkowicie wypełnić
dharmadhatu, zamanifestował cud emanowania i wchłaniania w jednej chwili
niezliczonych bóstw, 'podejście' jako pojedynczą mudrę heruki, postawę z
wytworzeniem głów i ramion 'pełnego podejścia', 'spełnienie' i 'wielkie
spełnienie'.*1 Dzięki wielkiemu splendorowi błogosławieństw,
zamanifestował wszędzie - w Tybecie Centralnym i sąsiednich rejonach
Tybetu i Kham - magiczne i wspaniałe moce tęczy, światła, deszczów kwiatów,
trzęsień ziemi, spontanicznych dźwięków i rozbrzmiewającej z siebie
muzyki, a muzyka wadźry rzeczywiście zstępowała na szczęśliwych uczniów.
I ponownie guru pojawił się majestatycznie w formie Padmasambhawy,
mającego świetlistą naturę i wypowiadającego swoim głosem wadźry-dharmaty
tę ostateczną mowę wadźry, stany na ścieżce skondensowane do jej esencji.
SAMAYA.

OM A HUNG HO

Esencją pierwotnie czystej przestrzeni jest Samantabhadra,
Spontanicznie obecną świadomością jest Padmasambhawa,
A ich nierozdzielna jedność, Dordze Drakpo Tsel,

Jest heruką, najwyższym monarchą wszystkich mandal.

W dziedzinie wielkiego kręgu, wszechprzenikającego dharmadhatu,
W pałacu sambhogakaji o pięciorakiej świetlistości
I we wszystkich nieokreślonych miejscach nirmanakaji,
Poskramiających istoty, obracają trzykrotnie kołem Dharmy
Niepojętą ilość pojazdów przyczyny i rezultatu
Dla podobnego do oceanu zgromadzenia uczniów posiadających potencjał,
W zgodzie z najrozmaitszymi zdolnościami każdego z nich.

Przekażę teraz moim najbliższym uczniom
Kwintesencję wszystkich tych [nauk], zebraną w jedną,
Będącą esencją mego serca, ostateczną radę,
Jako bezpośrednią instrukcję, łatwą do zrozumienia i zastosowania.
Nie pozwólcie, żeby zwyrodniała, ale praktykujcie ją bez rozproszenia.
Należy zrozumieć to, co daje urzeczywistnienie oraz ostateczny rezultat.
Można ją wyłożyć w trzech poniższych aspektach.

Podłożem, które należy zrozumieć jest wszechprzenikająca istota sugaty.
Niezłożona, świetlista i pusta, będąca naturalnym stanem uważności.
Poza chaosem i wyzwoleniem, jest całkowicie nieruchoma jak przestrzeń.
Chociaż przebywa bez oddzielenia w samsarze lub raduje się w nirwanie,
Z powodu wielkiego demona współwylaniającej się, konceptualnej niewiedzy,
Z ukształtowanych, nawykowych wzorców chwytliwości i fiksacji,
Oraz z różnych percepcji światów i mieszkańców,
Pojawia się jak sen sześć klas istot.

Chociaż tak jest, nigdy nie byłeś i nigdy nie zostaniesz ruszony
Z pierwotnego stanu esencji.
Próbuj więc oczyszczać powierzchowne splamienia.

Etapy ścieżki, które prowadzą do wyzwolenia, są niezliczone.
Oczyść swoją istotę, zasiej nasiona i uprawiaj je.
Uwypuklaj i usuwaj przeszkody.
Poprzez tych pięć aspektów wejdź na właściwą ścieżkę.

Przede wszystkim, oczyść swój umysł.
Mistrz wadźry, korzeń ścieżki,
To ktoś, kto postępuje w czysty sposób ze ślubowaniami samaja.
W pełni przyswoił sobie nauki i przemyślał je sobie,
A dzięki maedytacji, posiadał właściwości i oznaki doświadczenia i realizacji.
Swoim współczującym działaniem przyjmuje uczniów.

Usługuj mistrzowi posiadającemu te cechy za pomocą trzech miłych działań
I nawet przez chwilę nie popełniaj niemiłych działań.
Dzięki odpowiedniemu treningowi myśli i czynów,
Ślubuj robić wszystko to, co nakaże.

Mistrz powinien udzielić nauk odpowiednich dla umysłu ucznia,
Który ma ufność, współczucie i poniechał [światowych działań],
Uczniowi zdolnemu, inteligentnemu i zdyscyplinowanemu.

Nie powinien przekazywać wyjaśnień nieodpowiednich dla ucznia.

Jeśli chodzi o ścieżkę stopniową, to w zgodzie z trzema typami zdolności,
Po pierwsze, trzymaj się z daleka od miejsc, które powodują rozproszenie,
A przebywaj w takich, które zapewniają samotność i wolność od światowości.

Usiądź na wygodnym siedzeniu, wyprostuj ciało i wyrzuć z siebie nieczyste powietrze.

Zwróć się do Trzech Klejnotów i wzbudź w sobie oddanie do guru.

Zachowaj uważność i rozmyślaj w następujący sposób.

Ta cielesna podpora, posiadająca doskonałe wolności i wyposażenia,
Jak kwiat udumbara jest trudna do znalezienia.

Jeśli zręcznie z niej skorzystasz, wówczas to odkrycie ma wielką wartość,
Przewyższającą [znalezienie] klejnotu spełniającego życzenia.

Dlatego zawsze i przy wszystkich okazjach,

Podążaj za duchowymi przewodnikami i pożytecznymi przyjaciółmi.

Porzucając zajęcia tego życia dla dobra przyszłości,

Nie szczędź wysiłków i zadbaj o to, ponieważ

[Ta cielesna forma nie jest wieczna].

Złożone rzeczy są nietrwale jak wschody i zachody słońca i księżyca.

Czas śmierci jest nieokreślony jak uderzenie pioruna na niebie.

W momencie śmierci rzeczy nie związane z Dharmą nic wam nie pomogą,

A zatem we właściwy sposób praktykuj świętą i wzniosłą Dharmę.

Korzeniem praktyki świętej Dharmy jest prawo karmy.

Popelniając negatywne czyny, odrodzisz się w trzech niższych światach.

Dzięki pozytywnym działaniom znajdziesz się w wyższych światach

I osiągniesz wyzwolenie

I z całego serca ślubuj powstrzymać się od nich.

Z [wielką] pilnością pielęgnuj korzenie prawości.

Pokłony i okrażenia oczyszczą negatywności twojego ciała.

Recytacja i czytanie słów Buddy oczyszczą zaciemnienia twojej mowy,

A zwracanie się do Trzech Klejnotów uspokoi błędy twojego umysłu.

Zawsze ćwicz swoją istotę w sposób uważny, dokładny i sumienny.

W szczególności, aby zrealizować stan wyzwolenia,

Znając i pamiętając o tym, że cała samsara

Przypomina ognisty loch, ogród brzytwy czy las mieczy,

Raz po raz pobudzaj w sobie silną i autentyczną postawę,

Która pragnie szybko uwolnić się od trzech rodzajów cierpienia.

Kiedy w pewnym punkcie rozumiesz, że cały samsaryczny blask

Jest nietrwale, zmienny i zwodniczy,

To nawet fascynacja splendorem Brahmy i Indry

Nie będzie miała okazji, aby powstać choćby na chwilę.

Jeśli naprawdę postrzega się Trzy Klejnoty, Korzenie i strażników Dharmy

Jako niekończącą się i stałą ochronę,

Aż do oświecenia traktuj je z szacunkiem jako swoje schronienie,
Aby uwolnić siebie i innych od strachu przed samsarą.

Używając własnego doświadczenia jako miary,
Poprzez cztery niemierzoności: miłość, współczucie, radość i bezstronność,
Wzbudź w sobie bodhicittę aspiracji.
Abyś mógł wszystkim istotom, swoim matkom,
Przynieść szczęście i uwolnić je od cierpienia.

Z intencją osiągnięcia całkowitego oświecenia wyłącznie dla pożytku
innych,
Porzuć jak trawę swoje ciało i wszystko co posiadasz
I przynieś ulgę niepokojonym przez niebezpieczeństwa.
Sam praktykuj Dhamę, a innych wprowadzaj na ścieżkę.

Z intencją wyrzeczenia się i całkowicie zadowolonym stanem umysłu,
Powstrzymaj się od popełniania negatywnych stanów swoich trzech bram.
Praktykuj uwarunkowaną i nieuwarunkowaną prawość na tyle, na ile możesz,
Zwracając uwagę na to, aby wszystkie swoje czyny wykonywać dla dobra
czujących istot.

Aby nigdy nie dać się pokonać przez czyniących negatywności,
Kultywując cierpliwość dzięki świadomości wad, jakie przynosi gniew.
Radośnie znoś trudy dla dobra Dhamy
I nie obawiaj się głębokiej śunjaty (= pustki).

Budząc w sobie odwagę dla tego, co pozytywne,
Ubierz zbroję niestrudzonego praktykowania czynów bodhisattwy.
Bez rozproszenia, dzień i noc podejmuj wysiłki,
I nie przejmuj się zmęczeniem, kiedy chodzi o pożytek innych.

Z dogłębną intencją uspokojenia umysłu,
Przyjmij światowe dhajny jako podstawę
Dzięki całkowitemu urzeczywistnieniu samadhi z vipaśjaną,
Wejdź w sferę doświadczenia tathagatów.

Dzięki inteligencji, która całkowicie rozpoznaje zjawiska,
Najpierw zrozum słowa wszystkich nauk, słuchając ich.
Następnie poszukuj zrozumienia ich znaczenia, rozmyślając nad nimi.
A w końcu zrealizuj ich znaczenie w medytacji.

Po przebudzeniu swojej istoty, zgromadź wokół siebie zwolenników
szczodrością.
Uradowuj ich miłymi słowami i pociesz ich swoją konsekwencją i logiką.
Udzielając im rad odnośnie postępowania, ugruntuj ich [na ścieżce],
Teraz i na zawsze, w splendorze pożytku i dobrobytu.

Jako istotny punkt, weź na siebie jarzmo
Wszystkich cierpień czujących istot.
Ofiaruj własne szczęście i prawość sześciu rodzajom istot I ćwicz się
We współczuciu i bodhiciccie, nie pozwalając się unieść przez
przeciwności.

W szczególności dotyczy to wszystkich zewnętrznych obiektów,
Schwytych fikcją, które są nierealne i jawią się jak iluzja.
Mimo swej nietrwałości, funkcjonują na krótszą metę.
Nie są pojedyncze, ponieważ ich wielość pojawia się i zmienia.
Nie są niezależne, lecz podążają za karmicznymi czynami.
Nie są cząstkami, ponieważ niepodzielne atomy nie istnieją.

Gdyby istniały, niesubtelnych rzeczy nie można by było zgromadzić.
Gdyby miały części, sprzeciwiałoby się to twierdzeniu o ich
niepodzielności.

Nie są one niczym innym, jak tylko nieistniejącymi
I fałszywymi zjawiskami, które pojawiają się w sposób współzależny
Jako sny, magiczne złudzenia czy odbicie księżyca w wodzie.
Uważaj je za miasto gadharwów i tęczę.

Także umysł, który obserwuje, nie ma ego ani oddzielnego istnienia.
Nie jest czymś odrębnym od pięciu skandh, ani identycznym ze skandhami.
Gdyby to pierwsze było prawdziwe, istniała by jakaś inna substancja.
Tak jednak nie jest, a zatem to drugie musi być prawdziwe.
To z kolei sprzeciwia się stałemu ego, ponieważ skandhy są nietrwałe.
A zatem, bazujące na pięciu skandhach ego jest tylko koncepcją
Narzuconą przez nawyk lgnięcia do ego.
Jeśli chodzi o to, co narzuca [nam ten pogląd], to przeszła myśl zniknęła,
Przyszła jeszcze się nie pojawiła, a obecna nie wytrzymuje bliższej
analizy.

Krótko mówiąc, zrozum dwojaką naturę ego, postrzegającego i postrzegane
Jako całkowicie spokojną, podobną do nieba i nie powstającą,
A ponadto, to niepowstawanie znajduje się poza domeną konceptualnego
umysłu.

Ponieważ nawet Wszechwiedzący nie znajdują słów na [opisanie] tego,
Ten brak twórców umysłu jest zwany Środkową Ścieżką.

Urzeczywistniwszy to, zrelaksuj się w stanie spokoju,
Wolny od konceptualnej aktywności, w stanie pozbawionym fikcji.
Wówczas myśli osiadą w sobie i ujrzysz naturalny stan istoty.
W ten sposób zrealizujesz takie moce jak: [pięcioro] oczu,*2 sześć
rodzajów postrzegania pozazmysłowego,*3 oraz przypomnienie sobie
dharani.*4

Przyczynowy pojazd paramit

Polega na stopniowej realizacji ścieżek i bhumi (= poziomów bodhisattwy).

Na ścieżce rezultatu powinienes nadal uważać

Praktykę nierozdzielności pustki i współczucia za podstawę ścieżki.

PRZYPISY

*1 'Podejście' i 'spełnienie' to dwa aspekty praktyki sadhany, co
odnosi się zwłaszcza do faz recytacji w tantrze mahajogi. Natomiast

podejście', 'pełne podejścia', 'spełnienie' i 'wielkie spełnienie' to cztery istotne aspekty praktyki wadźrajany, a zwłaszcza faza recytacji mantry w praktyce jidama poziomie w tantrze.

*2 Pięcioro oczu to: oko fizyczne, oko boskie, oko poznania, oko Dharmy i oko buddy.

*3 Sześć rodzajów postrzegania pozazmysłowego to: (1) zdolność czynienia cudów, (2) boski słuch, (3) boski wzrok, (4) czytanie w umysłach innych, (5) przypomnienie sobie poprzednich żywotów, oraz (6) brak splamień.

Teksty wspominają także o innych niezwykłych mocach. Dzięki opanowaniu wiatrów i umysłu można emitować promienie z ciała, wodę z dolnej części korpusu, wznieść się na wysokość siedmiu drzew bananowych, albo ponad szczyt egzystencji (czyli ostatnią z czterech dhjan w medytacji).

*4 Przypomnienie sobie dharani oznacza przypomnienie: słów, znaczeń, odwagi i cierpliwości. Sutra [wygłoszona] na życzenie Króla Dharani wymienia osiem rodzajów dharani: dharani doskonałej melodyjności, dharani niewyczerpanego kosza, dharani nieograniczonej zdolności zapamiętywania, dharani pieczęci oceanu, dharani szura lotosów, dharani zespolenia bez przywiązania, dharani stałej nieokreśloności i dharani pobłogosławioną przez przebudzonych.

Copyright © 2009 Jacek Sieradzan

Wersja wstępna, niesformatowana - zabronione jest powielanie wersji drukowanej i elektronicznej oraz

umieszczanie tekstu na stronach WWW bez zgody tłumacza.

Opublikowano za zgodą Jacka Sieradzana na blogu Tseringa (www.tsering.wroclaw.pl)